Petr Kužvart, muzikant srdcem i duší. Dle hudebních kritiků excelentně ovládá hru na trubku, zpívá a hraje na perkuse. Narozen ve znamení Vah v Prachaticích, vystudoval pražskou státní konzervatoř, jazzovou konzervatoř Jaroslava Ježka. Během své kariéry mimo jiné působil v Big Bandu pod vedením Václava Kozla, v drobných jazzových souborech, v divadle Na zábradlí, Činoherním klubu nebo třeba se skupinou Šumsvistu Dana Nekonečného. Od roku 2000 je členem skupiny CHINASKI, která právě tento čtvrtek, 8. prosince, odehrála svůj už 1000. koncert! A konečně, od letošního září je Petr Kužvart také lektorem hry na perkuse v naší krásné školce a to v rámci Volnočasového centra, vedeného Občanským sdružením Hovorčovice.

Ale začněme hezky od začátku…

Petře, měli bychom asi na úvod prozradit, jak se člověk a muzikant jako ty dostal právě k nám do Hovorčovic? A neříkej jen to, že jsem ti zavolala…

Již mnoho let se věnuji dětem a práce s nimi je mým koníčkem. Nápad vyučovat skupinově právě hru na perkuse mne zaujal. Po létech učení v hudebních školách jsem s překvapením zjistil, že skupinová práce s dětmi vede k větším a rychlejším výsledkům. Je to především tím, že se děti navzájem motivují a tím se vlastně učí a to je při správném vedení posouvá neuvěřitelně rychle kupředu. Chtěl bych učení ještě rozšířit a otevřít u Vás hodiny na výuku zobcové flétny spojené se zpěvem. Rozšířit hudební přehled, neboť na základních školách je to katastrofa. Tak uvidíme, jestli bude zájem…

Baví tě práce s dětmi? Jaké máš s vyučováním zkušenosti?

Máma byla učitelka na prvním stupni základní školy. Asi je to nakažlivé, již od dětství mne bavilo hlídat a starat se o menší děti. Byl jsem taková chůva, což není úplně chlapský rys. Později jsem začal jezdit jako praktikant a vedoucí na dětské tábory do Vráže u Písku a jezdím tam dodnes. S hrůzou jsem zjistil, že jsem tam již jeden z nejstarších pamětníků. Od studentských let jsem se věnoval práci s dětmi z problematických rodin, spolupracuji s linkou bezpečí. Základem mé práce s dětmi je získání vzájemné důvěry a úcty. Nemám rád model: "já jsem dospělý a ty mě budeš poslouchat". V hudbě to používám podobně. Učím již více než deset let na Základní umělecké škole na Praze 8 a dospělí žáci se za mnou stále stavují, jen si tak zahrát pro radost. Mým cílem je naučit děti vnímat hudbu, nechci z nich dělat cvičené opičky, které hrají dokola stupnice. Většina dospělých mi potvrdí, že právě kvůli takovému přístupu z hudebních škol utekla.

U nás vedeš skupiny tři, rozdělené podle věku na předškolní, tedy školkové děti, pak školáky a nakonec skoro dospěláky s dospěláky. Jak je učení pro tyto kategorie rozličné a co je nejtěžší?

Každý věk má svá specifika a je potřeba i různý přístup. Neřekl bych, že je to těžší s jednou konkrétní skupinou kvůli věku. Obtížnější je to v první skupince s nejmenšími, neboť je mezi jednotlivými dětmi věkový rozdíl. V útlém věku je i rok strašně dlouhá doba, ale myslím, že se podařilo najít ideální způsob komunikace. S nejmenšími vystoupíme dokonce i na vánoční besídce, což jsme opravdu já ani rodiče nečekali. Prostřední skupinka jde úžasně dopředu, děti hrají podobné věci jako dospěláci. Když děti v tomto věku správně motivujete, letí jak vystřelený šíp kupředu. S dospělými je to práce samozřejmě úplně jiná. Děláme si v podstatě takový malý jam session. Jsem příjemně překvapený, jak jim to jde.

PLACENÁ INZERCE

Chodí všichni, nikdo nám neodpadl.

Chystá se komorní Vánoční vystoupení všech návštěvníků kurzu. Co se tam bude dít? Je vůbec možné naučit za čtyři měsíce někoho, kdo nikdy dřív nebubnoval alespoň základy?

Přiznám se, že jsem z toho sám trochu překvapený. Dali jsme s každou skupinou dohromady krátké vystoupení, které teď pilně cvičíme. Vystoupení je také velkou motivací. Muzikant nehraje přeci jen sám pro sebe! Chce potěšit i ostatní. A děti se rády předvedou před rodiči. Používám tuto strategii i ve škole - na Vánoce si vždycky uděláme koncert, abychom ukázali rodičům a přátelům, co už umíme. Prostřední skupinku perkusí jsem na tento školní koncert pozval, aby tam také vystoupili. Pomáhá to při práci. Když se připravuje repertoár na koncert, děti jsou víc pozorné a snaží se. Ani u dospělých to nefunguje jinak. To byste viděli, jak se náš jam session s dospěláky rozjíždí!!! Naše vánoční vystoupení bude ukázkou toho, co jsme se za čtyři měsíce naučili a současně si prostě uděláme společně hezky. Na Vánoce je to potřeba.

Jaký je vlastně cíl těchto kurzů? Děti se určitě mnohému přiučí a dospělí se asi především odreagují, nebo se pletu?

Cílem je naučit se vnímat hudbu. V případě perkusivních nástrojů jde především o rytmus, doprovod tolik potřebný v každém hudebním stylu. Naučit se vnímat takty, časové úseky. Postupně se nám daří rozpoznávat takzvané fráze, neboli 8 taktové úseky, aniž bychom počítali. Jsou základem každé písně. Postupně se také učíme záznam toho, co hrajeme, noty pomlky. Jde mi o to, aby se účastníci kurzů naučili základy, na kterých budou moci kdykoliv v budoucnosti dál stavět.

A teď ke kapele. Máte za sebou právě odehraný 1000. koncert, který jste v rámci turné CHINASKI klubový speciál 2 odehráli ve čtvrtek 8.12.2011 v Lucerna Music Baru. To je úžasný úspěch! Plánuje se ještě do blížícího se konce roku?

Koncerty v Lucerna Music Baru skončilo turné "Klubový speciál 2". Takové ohlédnutí se zpátky. Hráli jsme písničky od nejstarších desek po současnost a překvapilo nás, jaký to má úspěch. Turné završil 1000. jubilejní koncert. Myslím, že se to povedlo. V Lucerně za mnou přišla paní a řekla, že je tam s dcerou a vnučkou. To mne dojalo! Nyní si dáváme pauzu do jara, naším úkolem je připravovat repertoár na novou desku. Na skládání písniček potřebujete trochu klidu a ten si po letech konečně dopřejeme.

Vrátím se ještě k tomu, jak dlouho již CHINASKI existují a těší se neutuchající popularitě. Vidíš ve směru, jakým se kapela ubírá další budoucnost? Všechny Vaše koncerty a vystoupení jsou zaplněny fanoušky a kluby i haly praskají ve švech…

Myslím si, že síla Chinaski byla vždy v písničce spojené s textem. Jednoduchému popěvku, který zaujme a máš chuť si ho zpívat. Není to vůbec jednoduché, sypat z rukávu další. Uvědomujeme si, že o tom to celé je. Musíme dál psát dobrý písničky, aby lidi měli chuť přijít na koncert si je zazpívat.

A jak se Petr Kužvart chystá na Vánoce a co spolu s redakcí Zpravodaje popřeje všem čtenářům?

Vánoce jsou pro mne především o setkání se těmi nejbližšími. Není nutné se obdarovávat velkými dary a šílet po hypermarketech, dárek je již jen to setkání, hezká chvíle. Já se vydám s přítelkyní a naší paní Adikusovou (labradorkou) na srub, který je v lese na skále nad řekou Sázavou. Přes den nás navštíví přátelé s dětmi, aby se nadýchali čerstvého vzduchu. Večer ozdobíme venku stromek, uděláme černého kubu, abychom viděli zlaté prase, zatopíme v kamnech a v půlnoci půjdeme zahrát nahoru do Třebsína na náves ke kapličce koledy. Obdarujeme přátele spolusrubaře a popřejeme si šťastné a veselé Vánoce. Přijďte, najde se určitě dárek i pro vás! Krásné vánoce….

Rozhovor připravila Vendula Strnadlová.

Kdo by se měl zájem přijít podívat na hodiny **výuky hry na perkuse** pod vedením Petra Kužvarta, je samozřejmě vítán!

KDE? v nové třídě MŠ v Hovorčovicích

KDY? každý **čtvrtek od 16.00** nejmenší děti s rodiči, **od 17.00** školáci, od **18.00** dospělí

Na „kukačku" můžete přijít kdykoliv během ledna a nové pololetí rozjíždíme od února.

Pokud byste měli zájem o **výuku perkusí, flétny, trubky nebo zpěvu**, jak bylo zmíněno v rozhovoru, prosíme, kontaktujte **Vendulu Strnadlovou** na tel. **777309133**. Výuka by měla začít taktéž od února, časy a další dispozice budou upřesněny na internetových stránkách www.oshhovorcovice.cz. Zde najdete i další informace o aktivitách Volnočasového centra, které funguje v prostorách MŠ Hovorčovice.

PLACENÁ INZERCE

Hlídací centrum Beruška

Kostelecká , Mratín 250 63

TEL.:
723 075 877
777 164 382

www.hlidacicentrum-beruska.webnode.cz

denní hlídání
noční hlídání
víkendové hlídání
hodinové hlídání
kroužky
narozeninové párty
rozvoz dětí